

**Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

ZITTING 1986-1987

13 MEI 1987

WETSVOORSTEL

tot wijziging van afdeling 5 van hoofdstuk IV van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, met betrekking tot de loopbaanonderbreking

(Ingediend door de heer Vandembroucke)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Het koninklijk besluit n° 424 van 1 augustus 1986 tot wijziging van afdeling 5 van hoofdstuk IV van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen (*Belgisch Staatsblad* van 21 augustus 1986) beoogde de invoering van een definitieve regeling van de zogenoemde loopbaanonderbreking waarvan de eerste toepassingen werden geregeld door de herstelwet van 22 januari 1985.

Bij de bespreking in het Parlement van het wetsontwerp tot bekrachtiging van, ondermeer, het voornoemde koninklijk besluit n° 424 bleek een vrij grote eensgezindheid onder de parlementsleden van alle fracties om het stelsel van de loopbaanonderbreking positief te beoordelen als middel ter bestrijding van de werkloosheid, op voorwaarde evenwel dat de «mogelijkheid» van een loopbaanonderbreking in de privé-sector wordt omgebogen tot een afdwingbaar «recht» in hoofde van de geïnteresseerde werknemers.

Aldus zou het mogelijke positieve effect voor de tewerkstelling worden versterkt, zou de keuzevrijheid van de betrokken werknemers worden verruimd en zou een discriminatie worden opgeheven tussen de werknemers uit de privé-sector en het personeel uit de openbare sector.

De in dit wetsvoorstel voorgestelde wijzigingen van de artikelen 100 en 102 van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, strekken er tevens toe de toekenning van de uitkering aan een werknemer die zijn loopbaan voltijds (art. 100) of deeltijds (art. 102) onderbreekt, los te koppelen van zijn vervanging. De vervangingsplicht zou ons inziens enkel mogen worden gesanctioneerd in hoofde van de werkgever.

Wat de onderbrekingsvergoeding betreft zijn we van oordeel dat deze niet te gering mag zijn, met het oog op

**Chambre
des Représentants**

SESSION 1986-1987

13 MAI 1987

PROPOSITION DE LOI

modifiant la section 5 du chapitre IV de la loi de redressement du 22 janvier 1985 contenant des dispositions sociales en ce qui concerne l'interruption de la carrière professionnelle

(Déposée par M. Vandembroucke)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'objet de l'arrêté royal n° 424 du 1er août 1986 modifiant la section 5 du chapitre IV de la loi de redressement du 22 janvier 1985 contenant des dispositions sociales (*Moniteur belge* du 21 août 1986) était d'instaurer une réglementation définitive de l'interruption de carrière, dont les premières applications avaient été réglées par la loi de redressement du 22 janvier 1985.

Lors de la discussion au Parlement du projet de loi confirmant, entre autres, l'arrêté royal n° 424 précité, une assez grande majorité s'était dégagée parmi les parlementaires de tous les groupes politiques pour apprécier positivement le régime de l'interruption de carrière comme moyen de lutter contre le chômage, à la condition toutefois de faire de la «possibilité» de l'interruption de carrière dans le secteur privé un «droit» absolu pour les travailleurs intéressés.

De cette manière, l'effet positif possible sur l'emploi se trouverait renforcé, la liberté de choix des travailleurs concernés serait élargie et il serait mis fin à une discrimination entre les travailleurs du secteur privé et les agents du secteur public.

Les modifications apportées par la présente proposition de loi aux articles 100 et 102 de la loi de redressement du 22 janvier 1985 contenant des dispositions sociales visent également à dissocier l'octroi de l'allocation à un travailleur qui interrompt sa carrière totalement (art. 100) ou partiellement (art. 102) de l'obligation de le remplacer. Selon nous, l'obligation de remplacement ne devrait être sanctionnée que dans le chef de l'employeur.

Quant à l'allocation d'interruption, nous estimons qu'elle ne peut être trop modique si l'on ne veut pas compromettre

het gewenste tewerkstellingseffect. De bestaande vergoedingen (10 504 F voor een volledige en 5 252 F voor een deeltijdse onderbreking) zijn te laag. Als het inkomensverlies te groot is wordt loopbaanonderbreking voor heel wat geïnteresseerde werknemers een onmogelijke zaak. Loopbaanonderbreking zou zeker niet mogen functioneren als een systeem dat wordt gereserveerd voor de hogere inkomensgroepen of voor twee-inkomensgezinnen. Vandaar het voorstel om de uitkering te berekenen als een percentage van het laatst verdiende loon, zij het met een maximum bedrag.

Tenslotte willen we er aan herinneren dat de Minister van Tewerkstelling en Arbeid zelf heeft verklaard, tijdens de bespreking van de wet tot bekrachtiging van het hiervorengenoemde koninklijk besluit n° 424 in de bevoegde Senaatscommissie (Parl. Stuk Senaat, n° 393, n° 2/7°, 1986-1987), dat de omvorming van de loopbaanonderbreking tot een recht in hoofde van de geïnteresseerde werknemer « binnen afzienbare tijd kan worden verwacht ». Met dit wetsvoorstel willen we die verwachting beantwoorden.

F. VANDENBROUCKE

WETSVOORSTEL

Artikel 1

In afdeling V van hoofdstuk IV van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, wordt artikel 100 vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 100 — Een uitkering wordt toegekend aan de werknemer die met zijn werkgever overeenkomt de uitvoering van de arbeidsovereenkomst volledig te schorsen, of in geval hij de toepassing vraagt van een collectieve arbeidsovereenkomst die in een dergelijke schorsing voorziet.

De overeenkomst, gesloten in het kader van het eerste lid, moet schriftelijk worden vastgesteld. De werkgever kan een verzoek tot schorsing van de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, uitgaande van een werknemer, niet willekeurig afwijzen. De betrokken werknemer kan de eventuele willekeur laten vaststellen door de arbeidsrechtbank, volgens een procedure zoals in kortgeding, waardoor de overeenkomst wordt geacht te zijn gesloten.

De Koning bepaalt bij in Ministerraad overlegd besluit het bedrag van de uitkeringen alsmede de nadere voorwaarden en regelen tot toekenning van deze uitkering. De uitkering wordt berekend als een percentage van het laatst verdiende loon, waarbij een maximumgrens wordt voorzien. »

Art. 2

Artikel 102 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 102 — Een uitkering wordt toegekend aan de werknemer die met zijn werkgever overeenkomt om zijn arbeidsprestaties te verminderen, of in geval deze de toepassing vraagt van een collectieve arbeidsovereenkomst die dergelijke regeling voorziet.

l'effet souhaité sur l'emploi. Les allocations accordées actuellement (10 504 F pour une interruption complète et 5 252 F pour une interruption partielle) sont trop basses. Si la perte de revenus est trop importante, l'interruption de carrière devient impossible pour beaucoup de travailleurs intéressés. L'interruption de carrière ne devrait assurément pas pouvoir fonctionner comme un système réservé aux catégories de revenus élevés ou aux ménages à deux revenus. D'où notre proposition de calculer l'allocation en pourcentage du dernier salaire perçu, compte tenu d'un montant maximum.

Enfin, nous tenons à rappeler que, lors de la discussion de la loi portant confirmation de l'arrêté royal n° 424 devant la commission compétente du Sénat (Doc. Sénat n° 396/2,7^o, 1986-1987), le Ministre de l'Emploi et du Travail a lui-même déclaré qu'on pouvait s'attendre à ce que l'interruption de carrière soit transformée « dans un proche avenir » en un droit pour le travailleur intéressé. L'objet de la présente proposition de loi est de répondre à cette attente.

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

A la section 5 du chapitre IV de la loi de redressement du 22 janvier 1985 contenant des dispositions sociales, l'article 100 est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 100 — Une allocation est octroyée au travailleur qui convient avec son employeur de suspendre totalement l'exécution de son contrat de travail ou qui demande l'application d'une convention collective de travail qui prévoit une telle suspension.

La convention conclue dans le cadre de l'alinéa 1er doit être constatée par écrit. L'employeur ne peut rejeter arbitrairement une demande de suspension de l'exécution du contrat de travail émanant d'un travailleur. Le travailleur concerné peut faire constater l'arbitraire éventuel par le tribunal du travail, selon une procédure comme en référé, à la suite de quoi la convention est réputée conclue.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le montant de l'allocation ainsi que les conditions particulières et les modalités d'octroi de cette allocation. L'allocation est calculée sous la forme d'un pourcentage du dernier salaire perçu, compte tenu d'une limite maximum. »

Art. 2

L'article 102 de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

« Art. 102 — Une allocation est octroyée au travailleur qui convient avec son employeur de réduire ses prestations ou qui demande l'application d'une convention collective de travail qui prévoit un tel régime.

De overeenkomst, gesloten in het kader van het eerste lid, moet schriftelijk worden vastgesteld, overeenkomstig de bepalingen van artikel 11*bis* van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

De werkgever kan een verzoek tot vermindering van de arbeidsprestaties, uitgaande van een werknemer, niet willekeurig afwijzen.

De betrokken werknemer kan de eventuele willekeur laten vaststellen door de arbeidsrechtbank, volgens een procedure zoals in kortgeding, waardoor de overeenkomst wordt geacht te zijn gesloten.

De Koning bepaalt bij in Ministerraad overlegd besluit het bedrag van de uitkeringen alsmede de nadere voorwaarden en regelen tot toekenning van deze uitkering. De uitkering wordt berekend als een percentage van het laatstverdiende loon, waarbij een maximumgrens wordt voorzien ».

29 april 1987.

F. VANDENBROUCKE

La convention conclue dans le cadre de l'alinéa 1er doit être constatée par écrit, conformément aux dispositions de l'article 11*bis* de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail.

L'employeur ne peut rejeter arbitrairement une demande de réduction des prestations émanant d'un travailleur.

Le travailleur concerné peut faire constater l'arbitraire éventuel par le tribunal du travail, selon une procédure comme en référé, à la suite de quoi la convention est réputée conclue.

Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le montant de l'allocation ainsi que les conditions particulières et les modalités d'octroi de cette allocation. L'allocation est calculée sous la forme d'un pourcentage du dernier salaire perçu, compte tenu d'une limite maximum. »

29 avril 1987.